

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň JUDr. Milady Haplové a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **M. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2005, č. j. 36 Az 30/2005 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví nadepsaný rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 1. 2005, č. j. OAM-3371/VL-10-ZA04-2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. V kasační stížnosti žalobkyně namítala vady správního řízení, které předcházely vydání napadeného správního rozhodnutí, vady napadeného rozsudku však nijak nedefinovala. Závěrem navrhla, aby tento rozsudek byl zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o tlumočníka do mongolského jazyka.

Žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2006, žalobkyně byla zároveň vyzvána, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení doložila do spisu plnou moc advokátu, který ji bude zastupovat v řízení, neboť sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Na tuto výzvu žalobkyně nereagovala v soudem stanovené lhůtě a neučinila tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobkyně sama nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti pak na výzvu soudu nepředložila. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobkyně je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však v daném případě odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tlumočnick pak nebyl ustanoven z toho důvodu, že takováto potřeba nevyšla v řízení o kasační stížnosti najevo.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. července 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu